

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quantum pauperi sit largiendum. ca. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Quantum pauperi sit largiendū
Cap. XIII.

Tantum tribuendum, quantum pauperis indigētia postulat. Tantum vestium da ne algeat, ne nudus incedat. Tantum cibi ac potus imparti, ne fame sitiq; laboret. Non beneficium est plura donare, sed neq̄tiae irritamentum. Vestis delicatior excitat arrogātiā. Victus abundantior nutrit luxuriā. Prospiciendum erit igitur ne copiosius tribuas, quam ad parsimoniā accipientis credideris esse satis, ne forte dum iuuare cupis, noceas. Medicorum industriam imitare. Non porrigunt ægroto quantum ipse expetit, sed quantum salutis eius recuperandæ confert, quodq; profuturū censent impendunt, non quod noxium æger poposcerit. Ira & tu quantum hominis egestas requirit, & quod honeste sustentationi sufficit vel non petenti præbe. Quicquid ultra necessitatem est, quicquid obesse poterit, ne præbeas etiam si flagitarit, quod si tibi grandis rerum suppetit copia, da multa, sed multis, nam si vni dederis, licet ille acceptis non male utatur, tu tamen vnum diligere videberis, alios odisse. Christus autem non, p vno mortuus est, sed pro omnibus. Eius munificentia eris æmulator, cum plurimis benefeceris. Late patens virtus est charitas, non est contenta vnus angustijs in quem beneficia conferat, sed erga omnes effundi gessit, cum omnes æque diligat. Quanquam illos magis respicit quos magis miserabiles inopiososq; videt. Veruntamen si tibi quoq; non ita ampla est res familiaris, tantum indigentibus croga quantum victui tuo superesse poterit, ne & ipse egere incipias. Ita enim Apostolus Corinthijs consulens ait: Si voluntas prompta est secundum id quod habet accepta est, non secundum id quod non habet. Non enim vt alijs sit remissio, vobis autē tribulatio, sed ex æqualitate in p̄nti tpe v̄a abundantia illoꝝ inopiā sup̄leat, vt & illorū abundantia vestrae inopiæ sit supplementum. Quanam est ista pauperis

2. Cor. 8

abundantia, nisi quam pro beneficijs inopi collatis re-
tribuit Christus, dicens: Venite benedicti patris mei,
possidete regnum vobis a constitutione mundi paratū.
Esuriui enim & dedistis mihi manducare, sitiui & de-
distis mihi potum, & alia quæ sequuntur. Vnde idem
alibi ait, Facite vobis amicos de iniquo mammona, qui
recipiant vos in æterna tabernacula. Nisi ergo dederis,
taliam non recipies. Si de tuis diuitijs non feceris tibi a-
micos, quis erit qui te de terra tollere, & in cælesti col-
locare dignabitur domo? Ab omnibus desitutus gut-
ta aquæ indigere incipies cum diuite purpurato, qui
micas panis Lazaro mendicanti dare noluit. Lazari in-
opiam non est miseratus in sua copia diues, nec Laza-
rus iam in sinu Abrahæ beatus & felix diuitis in igne
ardentis miseræ permissus est subuenire. Atque ita
auari diuitiæ in æternam vertuntur inopiam, diuitiæ
vero pauperibus Christi dilargitæ perennibus regni cæ-
lestis bonis compensantur. Quod si opulentior es
quam necesse sit, & luxuriæ deditus cuncta in tuos v-
sus consumis, iniquus dispensator es. Pauperum est em̄
non tuum, quicquid modeste frugaliterque viuenti su-
peresse potuit. Aliena vsurpas, quoties tibi plus quam
oportet indulges. Non es dominus omnium quæ habes
quicquid supra necessitatem possides, eius tibi dispensa-
tio credita est non abusus. Si bene dispensaueris audi-
es a domino. Quia super pauca fuisti fidelis, super mul-
ta te constituam, intra in gaudium domini tui. Sin ꝑ
talentum tibi ad negotiandum traditum in terra defo-
deris, nihil alijs impartiens, sed totum tibi vendicans,
nihil te lucri fecisse argueris, atq; ideo pro ignauitæ cri-
mine, pro iterioribus tenebris, quibus obnubilatus ani-
mus futura non prospexit, tenebras patieris extero-
res, ibi erit, ꝑ læritia fletus, pro crapula & ingluuie den-
tium stridor, nunq̄ inde exies, de diuitijs istis exiturus
citius q̄ putas. Quod si perituris conferre semp duratu-
ra soleres, melius tecum actum duceres carere opibus,
& esuriendo panem ostiatim quærere, quam illis atflue-
re in immensum, illis tota ætate iucunde perfrui, & in

Matth. 25

Lucæ. 18

Mat. 25

pauperum vsus quantum debes non contulisse. Iudicium enim illi sine misericordia fiet, qui non fecerit misericordiam. Superest vt videamus, pro quibus facienda erit elemosyna, vt postea paulo plenius quam dictum est, elemosynarum quæstum commodaq; consideremus.

Pro quibus facienda est elemosyna.

Cap. XV.

Iob: 1.

1. Reg. 7.

Nnm. 38

Act. 9.

PRQ filijs offerebat holocausta Iob, dicens, ne forte peccauerint in cordibus suis. Exemplo nobis est, vt pro ijs qui grauitè lapsi sunt, non solum precemur, sed etiam elemosynas offeramus. Offerenda erit elemosyna & pro illis, qui in aliquo vitæ discrimine constituti erunt vt liberentur, & postquam liberati fuerint, vt pro beneficio a domino collato gratia referatur, qui illud quod pauperi impenditur, fatetur impensum sibi, Samuele sacerdote holocausta offerente Israelitæ parua manu ingentes Palæstinorum copias fuderunt. Territi enim hostes tonitru & fragore de cælo misso terga verterunt. Non est autem acceptior domino holocausti oblatio quam elemosynarum pia largitio, ipso dicente. Misericordiam volo & non sacrificiū, alias vero iſdem Hebræi cum duce Phinee superassent Madianitas, domino per Moysen iubente, prædæ totius quinquagesimam soluerunt sacerdoti ac Leuitis, & quia nemo ex eis desideratus fuit illo prælio, aurū domino consecrarunt, cuius benignitate & a periculo seruati fuerant, & victoria donati. Qui ergo in proximos misericordes extiterint, in hostem victores erunt, & deo protegente terræ marisque discrimina tuti pertransibunt, Pro ægrotantiū quoq; sanitate, ac pro delictis mortuorum elemosynarum liberalitas utilis habetur. Quod si Tabitam Petrus & Drusianā Iohannes de morte ad vitam reuocarunt, pauperum precibus permoti, quorum inoptam illæ sua ope sustentauerant, quanto facilius creditu est, eos de aegritudine ad sanitatem esse reuocandos si eis expedierit, qui eadem beneficentia in egenos vsi fuerint. Aut si non sanabuntur, meliorem